

KFA-Filmbeschouwing

De film is de meest religieuze van alle kunsten omdat ze de mens voor de essentie van dingen plaatst en de ziel in het lichaam laat zien.

(Jean-Luc Godard)

KFA - Filmbeschouwing promoot speelfilms die én artistieke kwaliteit én levensbeschouwelijke diepgang hebben.

As it is in heaven

Filmbespreking

Tekst: Rolf Deen

As it is in heaven is een charmante Zweedse tragi-komedie over de helende kracht van muziek. Internationaal vermaarde dirigent Daniel Dareus (Michael Nyqvist) moet het na een totale inzinking rustiger aandoen. Hij keert hartje winter terug naar zijn geboortedorp waar hij de oude dorpschool opkoopt en als woning betreft. Als hij besluit het plaatselijke kerkkoor te leiden is het behalve met zijn eigen rust ook gedaan met die van de koorleden en andere dorpsgenoten.

Groepstherapie

De koorrepetities veranderen door de onorthodoxe aanpak van de dirigent in halve groepstherapieën waar mensen elkaar de waarheid zeggen en hun eigen waarheid ontdekken. Onverwerkt leed, onbeleden liefde en verborgen hartstocht; niets blijft onaangeroerd. Tussen de relatieperikelen door stoomt Dareus het koor ook nog klaar voor een concert en een concours in Oostenrijk. "Wie goed zingt, bidt dubbel", deze uitspraak van St. Augustinus blijkt waar en dat ondervindt de dominee (Niklas Falk) als de koorzang meer bij de dorpingen losmaakt dan hij ooit met jarenlang preken heeft weten aan te roeren.

Uit balans

Het scenario van de film is wat uit balans. De bedoelde hoofdverhaallijn (succesvolle carrière van dirigent blijkt vlucht voor onverwerkte jeugd traumas) raakt ondergesneeuwd door verhaalelementen die makkelijker navolgbaar zijn zoals: mishandelde vrouw vindt door haar koorlidmaatschap de kracht om te breken met haar gewelddadige man.

Innerlijke muziek

De film is bovendien topzwaar beladen met allerlei symboliek: het wuivende koren, de schilderingen van engelen aan de schoolwand, een kruisbeeld dat met donderend geraas van de muur valt en meer van dat soort van dik hout. Maar de centrale boodschap van regisseur Kay Pollak blijft ontroerend en heerlijk kitscherig in beeld gebracht: 'Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel' wanneer ieder mens zijn 'innerlijke muziek' ontdekt en durft te zingen.

Levensbeschouwelijke sleutelwoorden: jeugdervaringen, pesten, dominee, zonde, kerkkoor, huiselijk geweld.